

Az ítéltábla dr. Horváth Gábor ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Szabó Mária ügyvéd által képviselt **alperes** ellen **tagsági viszony helyreállítása** iránt indított perében, a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. november 28. napján kelt 31.P.20.620/2010/43. számú ítéletével szemben, az alperes által 44. és 46. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 90.000.- (kilencvenezer) forint fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében megállapította, hogy a 2009. november hó 18. napján kelt, a periratok között 6/A/2. sorszám alatt elfekvő tagsági viszony megszüntetésére irányuló kérelem alapján a felperes tagsági jogviszonya nem szűnt meg az alperesi vadásztársaságban, s az jelenleg is fennáll. Kötelezte a bíróság az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 55.125.-Ft perköltséget.

Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy a felperes módosított kereseti kérelme arra irányult, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a 2008. november 18-án kelt nyilatkozatban foglaltakkal szemben tagsági jogviszonya jelenleg is fennáll az alperesi vadásztársaságban.

Az iraton szereplő aláírást - a per későbbi szakaszában - a felperes a sajátjának ismerte el, de állította, hogy kilépésre vonatkozó szándéknyilatkozatot nem tett. A nyilatkozat az alperes által jelzett időben és körülmények között nem jöhetett létre. Keletkezésére az ad magyarázatot, hogy 2008. április hó előtt az alperes kérelmére biankó papírokat írt alá.

Cáfolta, hogy alperes által állított kilépése ellentételezéseként akár alperestől, akár a 2009. november 13-án alperesi társaság tagjává váló "A"tól pénzüsszeget vett volna át.

A 2008. november 18-án kelt szándéknyilatkozat tartalmának valódiságát az is megkérdőjelezi, hogy a nyilatkozat keltét megelőzően, 2009. november 11-én a felperes törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezett az alperessel szemben. A felperes, mint a vadásztársaságtól megváló tag a törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésében már nem lett volna motivált.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és felperes perköltségben marasztalását kérte.

A felperes vadásztársaságból való kilépésének körülményeit akként magyarázta, hogy "A" vadásztársasági tag belépésére éppen a felperes kilépése nyitotta meg a lehetőséget. "A" vállalta, hogy a kilépő tagnak a felperes által kért 1.500.000.-Ft-ot megfizeti. "A" a vadásztársaság titkárának, "B" -nek adta át a „tagcserés belépés”-re szánt összeget, aki ezt a vadásztársaság székhelyén - a kilépési nyilatkozat aláírásával egyidejűleg - "C" elnök és "D" vadászmaster jelenlétében még aznap átadta a felperesnek.

Bevételi és kiadási pénztárbizonylat éppen amiatt nem készült, mert a pénzmozgásra nem a felperes és az alperesi vadásztársaság, hanem a kilépő és a belépő tag között került sor. A vadásztársaság alapszabálya a tagsági jogviszony megszüntetése esetére nem biztosít jogcímet a kifizetésre, ezért a kilépési nyilatkozat sem utal a pénz átvételére.

Az elsőfokú bíróság a felperes tagsági jogviszonya fennálltának megállapítására irányuló keresete tekintetében úgy foglalt állást, hogy a Pp.123. § szerinti, a megállapítási kereset előterjesztésére lehetőséget biztosító eljárásjogi feltételek fennállnak, figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes tagsági jogviszonyát megszüntnek tekintve járt el harmadik személy (Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség) irányában.

Az alperes a felperes által 2009. november 11. napján kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárást - a felperes tagsági jogviszonya hiányára tekintettel - kérte megszüntetni.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási teher elosztásánál abból indult ki, hogy az alperes a felperes tagsági jogviszonya megszüntét a 2009. november 18-i kilépési nyilatkozatra, mint a Pp.199. § szerinti okiratra alapította, amelyhez a valódiság vélelme nem kapcsolódik.

Az iratra vonatkozóan a polgári perrendtartás nem szabályoz bizonyító erőt, ezért annak alaki és anyagi bizonyító erejét a bíróság a bizonyítás összes adatainak mérlegelése alapján határozhatja meg.

A fentiekből következően a felperes az okirat keletkezési körülményeire vonatkozó alperesi előadás cáfolatával megdöntheti az iratba foglalt nyilatkozati tartalmat is, és lehetősége van azt igazolni, hogy az aláírása felett szereplő szöveg nem szolgálhat alapul tagsági jogviszonya megszűnésére.

A bíróság a Pp.206. §-ban foglalt mérlegelési jogköre alapján a perben rendelkezésre álló adatokat egyenként és összességükben mérlegelve akként foglalt állást, hogy felperes - az

alábbi körülményekre tekintettel - sikeresen igazolta, hogy nem tett olyan tartalmú nyilatkozatot, amelyet az okirat feltüntet.

Az alperes által szövegezett és készített, 2008. november 18-án kelt okirat tartalmával kapcsolatosan kételyt ébreszt az a tény, hogy az utalást tesz több, a felperes által kezdeményezett eljárás megszüntetésére.

Ezzel szemben az okiraton feltüntetett időpontban a felek közt csak a 2009. november 11-én kezdeményezett törvényességi felügyeleti eljárás volt folyamatban. Erről azonban az okirat keltekor az alperes még nem szerzett tudomást.

A kilépési nyilatkozat valóságtartalmát megkérdőjelezi, hogy a tagsági jogviszony létrejötte felperes részéről jelentős anyagi ráfordítással járt, annak megszűnése azonban - az okirat szerint - minden ellentételezés nélkül történt.

A peradatok nem támasztják alá a fenti körülményre az alperes által adott magyarázatot, miszerint a társaságba belépő "A" biztosította a felperes részére kifizetett „kilépési díj” fedezetét. Életszerűtlen az az állítás, hogy a felek közti megromlott viszonyban - az alperes által állított - 1,5 millió forint átadása a felperes részére azt igazoló írásbeli dokumentum hiányában történt.

Figyelemmel arra, hogy "A" 2009. november 13-án vált a társaság tagjává, a kilépési nyilatkozat azonban később, 2009. november 18-án kelt, nem állhat fenn okozati összefüggés "A" belépése és a felperes kilépési szándéknyilatkozata között.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint "C" elnök, "B" titkár, és "D" vadászmester ellentmondásokkal terhes, a per aktuális állásához igazított vallomásainak összevetéséből az a következtetés vonható le, hogy az okirat az abban feltüntetett időpontban nem jöhetett létre.

A felperes által bemutatott hívásrészletezők és a bíróság által beszerzett híváslisták nem igazolták azon alperes által állított tényt, hogy a perbeli időszakban folyamatosan keresték a kapcsolatot a felperessel, a pénzügyi rendezés és a kilépési kérelem aláírása tárgyában.

Figyelemmel arra, hogy a fentiekben hivatkozott közvetett bizonyítékok kellően zárt láncolatával a felperes igazolta, hogy a kilépési nyilatkozatban feltüntetett időpontban az abban foglalt tartalmú nyilatkozatot nem tette meg, ezért a felperes tagsági jogviszonyának megszűnte ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg, ezért az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemnek helyt adott.

Az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes kereseti kérelmének elutasítását és perköltségben marasztalását kérte.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a perben keletkezett bizonyítékok téves értékelésével jutott arra a következtetésre, hogy a 2009. november 18-i dátumozással ellátott és felperes által aláírt nyilatkozatra a felperes neve a nyilatkozat szövegét megelőzően került.

Ezzel összefüggésben a felperes nem bizonyította és nem is valószínűsítette, hogy az általa aláírt üres papír milyen módon kerülhetett az alpereshez.

Az eljáró bíróság alaptalanul kérdőjelezte meg **"C"**, **"B"** és **"D"** tanúk szavahihetőségét, és indokoltság nélkül nem fogadta el **"A"** módosított tanúvallomását. A nyilatkozataik közti eltérések - figyelemmel a huzamosabb idő elteltére is - éppen azt bizonyítják, hogy a tanúk a tárgyalást megelőzően nyilatkozataikat nem egyeztették. Életszerűtlennek éppen az a helyzet tekinthető, ha közel 1 év után a tanúk előadása minden részletre kiterjedően megegyezik.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az ítélet tábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta, a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206. § -ban írtaknak megfelelően értékelve, helyes tényállást állapított meg, amelyből levont jogi következtetéseivel az ítélet tábla egyetért.

A Pp.199. §-a értelmében a bíróság a tárgyalás és a bizonyítás összes adatainak mérlegelése alapján ítéli meg, hogy az okirati bizonyítás eredménye mennyiben vehető figyelembe azokban az esetekben, amelyekben a perrendtartás rendelkezései valamely okirat bizonyító erejét nem határozzák meg, vagy az okirat a 195-198. §-ok rendelkezéseinek nem felel meg.

Az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló - egymásnak részben ellentmondó - bizonyítékok összevetésével, azok helytálló értékelésével állapította meg, hogy az alperes által hivatkozott 2008. november 18-án kelt kilépési nyilatkozat a felperesnek az alperesi vadásztársaságban fennálló tagsági jogviszonya megszüntetésére nem alkalmas.

Az okirat tartalmát maga alperes kérdőjelezte meg azzal, hogy a kilépés ellentételezéseként olyan pénzösszeg átadására hivatkozott, amelyet a kilépési szándékot rögzítő okirat nem tartalmaz.

A pénzösszeg átadását alperes egyéb módon sem dokumentálta. Annak átadását a per eldöntése szempontjából sem érdektelennek - a megromlott viszonyra tekintettel pedig - sem elfogulatlanak nem tekinthető alperesi törvényes képviselő és alperesi társaságban tisztséget betöltő tanúk állították.

A tanúk egymásnak és önmaguknak is ellentmondó nyilatkozatai alapján a perben ítéleti bizonyossággal csak az volt megállapítható, hogy a perbeli okirat az abban feltüntetett időpontban nem keletkezhetett.

A tanúk első meghallgatásuk alkalmával azt állították, hogy **"A"** általi pénzátadást követő délutánon fizették ki az 1.500.000.-Ft-ot a felperesnek és ezzel egyidejűleg történt meg a per tárgyát képező nyilatkozat aláírása is

Az iratot szerkesztő **"B"** munkarendje azonban kizárta, hogy az okiratban feltüntetett időpontban, és a tanúk által megjelölt napszakban az iratot elkészíthette és a felperessel aláírathatta.

A tanúk nyilatkozatai több ellentmondást tartalmaztak a kilépési nyilatkozat közgyűlés általi tudomásulvétele, és annak felperes részére történő kézbesítése vonatkozásában is.

Az ítéletábra által a fentiekben kiemelt - és az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen kifejtett - körülmények olyan mértékben cáfolják az alperes által hivatkozott kilépési nyilatkozat tartalmát, amelynek következtében a nyilatkozat a kétségtelenül fennálló tagsági jogviszony megszűntét nem eredményezheti.

Az alperes a fellebbezésében olyan eddig nem értékelt körülményre, szempontra, amely az elsőfokú bíróság zárt logikai láncolatot alkotó érvelésének felülmérlegelését tenné lehetővé, nem mutatott rá.

Figyelemmel a fentiekre az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokaira tekintettel helybenhagyta.

Az ítéletábra az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp.78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a csatolt megbízási szerződés és a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a.) pontja alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség felperes részére történő megfizetésére.

Győr, 2013. január 23. napján

Dr. Havasiné Dr. Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr. Sarmon Hedvig sk.
előadó bíró

Dr. Világi Erzsébet sk.
bíró